

नवसादरं पारदाचतुर्थीश्रमिति वद्वेतः । गङ्गां
साम्भरिणोऽयं इति भाषा । श्रेयं स्पष्टम् ।
इत्यायुर्वेदप्रकाशः ॥ (तथा च ।

“पिष्टं पीशुपटुं प्रगाढममलं वण्यमुना नैकशः
सूतं धातुगतं खटौकवलितं तनुसंपुटे रोधयेत् ॥
अनन्तसहस्रवयस्य तस्य च तले प्रप्लाव्य वद्विं

हटात्
चसं ग्राह्य मधेऽङ्कुन्दघवनं भस्मोपरिस्थं शनैः ॥
तद्वल्लद्वितयं लवङ्गसहितं प्रातः प्रयुक्तं भजेत् ।
ऊर्ध्वं रेचयति द्वियाममसकृतं पेषं जलं शीतलम् ॥
एतद्वल्लं च वत्सरावधि विषं वाष्पासिकं

मासिकम् ।
शैलीत्यं गरलं ग्नेन्द्रकुटिलोऽहुतश्च ताल्का-
लिकम् ॥”

इति सुधानिधिरसः ॥ * रकपूरमिति रस-
मङ्गरो कारः । श्वेतभस्म इति चन्द्रिका ॥ इति
वेदकरसेन्द्रसारसंयुक्ते चारण्यभाराणाधिकारे)
रसकेशरं, कौ, कपूरम् । इति हारावली ॥
(कपूरश्चेन्द्रस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

रसगन्धं, कौ, बालम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
रसगन्धः, पुं, गन्धरसः । यथा,—
“रसगन्धो गन्धरसो गन्धारं मसिबहुनम् ॥”

इति त्रिकाश्रयः ॥
रसगन्धकः, पुं, (रसगन्ध + स्वार्थे कन् ।) गन्ध-
रसः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गन्धकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

रसगन्धं, कौ, रसाङ्गनम् । इत्यमरः ॥ (तत्पर्यायो
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“रसाङ्गनन्तास्त्र्यैलं रसगन्धं च तार्थ्यजम् ॥”)

इत्यङ्गुलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
रसगन्धः, पुं, (रसं रसस्य दोषावदृष्टिं हन्तीति ।
इत् + टक् ।) टङ्गुयः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसगन्धं, कौ, (रसाप्लावते इति । जन् + ङः ।)
रक्तम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

रसगन्धः, पुं, (रसाप्लावः । जन् + ङः ।) गुडः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, मनुः ॥१२॥१४४॥
“अन्नाद्यनागं सत्त्वानां रसजानाश्च सर्वशः ॥”)

मद्यकोटः । इति हेमचन्द्रः ॥ (रसजाते, त्रि ।
यथा,—
“रसजं पुरुषं विद्यादसं रसेत् प्रयत्नतः ।
अन्नात् पानाच्च मतिमाना चाराचाप्यतन्द्रितः ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने चतुर्होत्रेऽध्याये ॥)
रसजा, कौ, (रसं जानातीति । ज्ञा + कः । टाप् ।)
जिह्वा । इत्यमरः ॥ (गङ्गा । इति काशीखण्डे ।

२६ । १४६ ॥) रसवैतरि, त्रि ॥ (यथा, रघौ ।
२ । ३६ ।
“यो हेमकुम्भजननिःसृताणां
सून्दर्य मातुः पयसां रसजः ॥”)

रसज्येष्ठः, पुं, (रसेयु ज्येष्ठः ।) मधुररसः । इति
हेमचन्द्रः ॥ शृङ्गाररसश्च ॥

रसतेजः, [स] कौ, (रसात् रसजन्यं वा तेजो
यस्य ।) रक्तम् । इति हेमचन्द्रः ॥

रसदालिका, कौ, (रसं दालयति इति । दल +
णिच् + ण्यल् । टाप् चयत इत्वम् ।) पुष्करैः चतुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

रसद्राघी, [न] पुं, (रसं द्रावयतीति । दृ +
णिच् + णिनि ।) मधुरजम्बीरः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

रसधातुः, पुं, (रसात्मको धातुः ।) पारदः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्यायादिर्धया,—
“रसायनादिभिर्लोकैः पारदो रस्यते यतः ।
ततो रस इति प्रोक्तः स च धातुरपि सूततः ॥
पारदो रसधातुश्च रसेन्द्रश्च महारसः ।
चपलः शिववीर्यश्च रसः सूतः शिवाङ्गयः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
रसधेनुः, कौ, (रसकल्पिता धेनुः ।) दानार्थि-
चुरसनिर्मितधेनुः । यथा,—
होतोवाच ।

“रसधेनुं महाराज कथयामि समासतः ।
अनुलिप्ते महीष्टे कृष्णाजिनकुशास्तरे ।
रसस्य तु घटं राजन् संपूर्णमेव च वस्य च ।
तद्वत् संकल्पयेत् प्राञ्चतुर्थांशेन वत्सकम् ॥
इच्छुदकमयाः पादा रजतचुरसंयुताः ।
सुवर्णशङ्खाभरणां वस्त्रपुच्छां दृत्तकनौम् ॥
पुष्पकम्बलसंयुक्तां शर्करासुखंजिह्विकाम् ।
दन्ताः फलमयास्तस्याः पृष्ठतान्त्रमयीं शुभाम् ॥
पुष्परोमास्तु राजेन्द्र सुक्ताफलकृतेऽङ्गाम् ।
सप्रत्रीद्विसमायुक्तां चतुर्हिंस्तु च दौपिकाम् ॥
सर्वोपस्करसंयुक्तां सर्वगन्धादिवाचिताम् ।
चत्वारि तिलपात्राणि चतुर्हिंस्तु निवेशयेत् ॥
ब्रह्मणे वेदविदुषे श्रोत्रियायथाहितायथे ।
पुराणज्ञे विशेषेण साधुवृत्ताय धीमते ॥
तादृशाय प्रदातव्या रसधेनुः कटम्विने ।
सर्वलक्षणयुक्ताय श्रोत्रियाय कुटुम्बिने ॥
रसधेनुः प्रदातव्या सर्वकामेण नित्यदा ।
दाता स्वर्गमवाप्नोति सर्वपातकवर्जितः ॥
दाता च गृहको वाथ एककालमभोजनः ।
सोमपानफलं तस्य सर्वक्रतुफलं जमेत् ॥
दीयमानान् पश्यन्ति ते यान्ति परमां गतिम् ।
धेनुश्च पूजयित्वाये गन्धपुष्पादिभिः ॥
पूर्वोक्तेरेव मन्त्रेस्तु ततस्तं प्रार्थयेत् सुधीः ।
प्रार्थनापूर्वकं भस्मा दिजाग्राय निवेशयेत् ॥
दश पूर्वान् परार्थेव आत्मानश्चैकविंशकम् ।
प्रापयेत् परमं स्थानं स्वर्गांश्चावर्षते पुनः ॥
एषा ते कथिता राजन् रसधेनुवृत्तमा ।
ददस्व च महाराज परं स्थानमवाप्नुहि ॥
य इदं पठते नित्यं श्रेयसाय च भक्तितः ।
सर्वयापविनिमुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥”

इत्यादि वाराहपुराणे श्वेतोपाख्याने रसधेनु-
माहात्म्यं समाप्तम् ॥

रसनं, कौ, (रस + भावे ल्युट् ।) खादनम् ।
ध्वनिः । इति मेदिनी ॥ (यथा, बृहत्संहिता-
याम् । ४६ । ८८ ।
“कम्पोर्हर्षनवैक्यं रसनं द्रव्यं चित्ते ॥”)

रसनं, कौ, (रस्यते रसयत्त्वेन वा । रस +
करणे ल्युट् ।) जिह्वा । इति मेदिनी ॥ सा च
जलेन्द्रियम् । यथा,—
“नित्यतादि प्रथमवत् किन्तु देहमयोनिजम् ।
इन्द्रियं रसनं सिन्धुर्हिमादिर्लवयो मतः ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥
“प्रथमवदिति पृथिव्या इवेत्यर्थः । तथा हि जलं
द्विविधं नित्यमनित्यञ्च । परमातुरूपं नित्यं
दृश्यकादिकं सर्वमनित्यम् । अवयवसमवेतत्वा-
नित्यजलमपि त्रिविधम् । शरीरेन्द्रियविषय-
भेदात् । किन्तु पृथिवीतयोरीयो विशेषस्तमाह
किन्त्विति । अयोनिजमेवेत्यर्थः । जलोदं शरीरं
अयोनिजं वरुणलोकं प्रसिद्धमिति । इन्द्रियं
रसनं जलयम् । तथा हि रसनं जलयं
गन्धाद्यङ्गकले सति रसयङ्गकत्वात् । शक्तु-
रसाभियङ्गकोदकवत् । रसनासन्निकर्षे अभि-
चारधारणाय इत्यन्तं हेतौ देयम् । विषयं
दर्शयति सिन्धुर्हिमादिरिति । सिन्धुः समुद्रः
हिमं गुणारः । आदिना सरिकासारकरकादिः
सर्वो ग्राह्यः ॥” इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥

रसना, कौ, (रस + युच् । टाप् च ।) जिह्वा ।
इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ६ । ४ । १६ ।
“ब्राह्मणश्च तत्पादसरोजसौरभे
श्रीमन्तुलस्या रसनां तदपि ते ॥”)

तस्याः शुभलक्षणं यथा,—
“तीक्ष्णा दंष्ट्राः समः श्रेष्ठा जिह्वा रक्ता समा
शुभा ।
शुद्धा दीर्घा च विज्ञेया तालुः श्वेतो धनचये ॥”
इति गारुडं ६६ अध्यायः ॥

न्यायमते रसनेन्द्रियग्राह्यो रसो रसत्वादि-
सहितः । यथा,—
“रसस्तु रसनाग्राह्यो मधुरादिरनेकधा ।
सहकारी रसज्ञाया नित्यतादि च पूर्ववत् ॥
ब्राह्मणस्य गोचरो गन्धो गन्धत्वादिरपि सूततः ।
तथा रसो रसज्ञायास्तथा शब्दोऽपि च श्रुतेः ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥
“तथारस इति रसत्वादिसहित इत्यर्थः ॥” इति
सिद्धान्तसुक्तावली ॥ * रास्ता । इति मेदिनी ॥
(अस्याः पर्यायो यथा,—
“रास्ता युक्तरसा रस्या सुवहा रसना रसा ।
रसापयो च सुरसा सुगन्धा श्रेयसी तथा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
गन्धभद्रा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ काशी । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघौ । ७ । १० ।
“कस्याञ्चिदासीद्रसना तदानौ
अङ्गुष्ठमूलाः पितृसूत्रशेषा ॥”)

रञ्जुः । इति संक्षिप्तसारोणादिरिति ॥
रसनायः, पुं, (रसानां नायः श्रेष्ठ इत्यर्थः ।)
पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसनायकः, पुं, (रसानां नायकः नेता रसायन-
विद्याविष्कारकत्वात् तेषां च ।) शिवः ।
इति शब्दरत्नावली ॥